

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 191 (XXXV) — Nr. 1158

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 20 decembrie 2023

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
LEGI ȘI DECRETE	
414. — Lege privind desfășurarea acțiunilor în reprezentare pentru protecția intereselor colective ale consumatorilor	2–9
1.697. — Decret pentru promulgarea Legii privind desfășurarea acțiunilor în reprezentare pentru protecția intereselor colective ale consumatorilor	9
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 456 din 13 iulie 2023 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 349 din Codul penal	10–13
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
2.300. — Ordin al ministrului transporturilor și infrastructurii pentru prelungirea valabilității programului de transport rutier contra cost de persoane prin servicii regulate în trafic interjudețean și a licențelor de traseu aferente	13
2.303. — Ordin al ministrului transporturilor și infrastructurii pentru modificarea și completarea Ordinului ministrului transporturilor, infrastructurii și comunicațiilor nr. 2.144/2020 privind acordarea unui ajutor de exploatare și a unui ajutor de investiții, exceptate de la obligația notificării, Societății Naționale „Aeroportul Internațional Mihail Kogălniceanu — Constanța” — S.A., pentru anii 2021–2023	14–15
5.407/14.572. — Ordin al ministrului finanțelor și al ministrului familiei, tineretului și egalității de șanse pentru modificarea Normelor de aplicare a programelor guvernamentale de creditare „StudentInvest” și „FamilyStart”, a modelului Convenției privind implementarea programelor „StudentInvest” și „FamilyStart”, precum și a modelului Convenției de garantare, aprobate prin Ordinul ministrului finanțelor și al ministrului familiei, tineretului și egalității de șanse nr. 2.534/20.809/2022	16

LEGI ȘI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI****CAMERA DEPUTAȚILOR****SENATUL****LEGE****privind desfășurarea acțiunilor în reprezentare
pentru protecția intereselor colective ale consumatorilor****Parlamentul României adoptă prezenta lege.**

Art. 1. — (1) Prezenta lege stabilește cadrul legal privind desfășurarea acțiunilor în reprezentare pentru protecția intereselor colective ale consumatorilor în scopul asigurării unui nivel ridicat de protecție a acestora și al unei bune funcționări a pieței interne a Uniunii Europene.

(2) Prezenta lege urmărește îmbunătățirea accesului consumatorilor la justiție și oferă totodată garanții adecvate consumatorilor.

(3) Prezenta lege asigură mecanismul procedural care permite entităților calificate să introducă acțiuni în reprezentare în scopul obținerii atât a măsurilor de încetare, cât și a măsurilor reparatorii.

(4) Drepturile și obligațiile privind protecția consumatorilor prevăzute în Lista privind domeniile reglementate de actele normative naționale și de actele juridice europene, denumită în continuare *Lista*, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta lege, se mențin indiferent de aplicarea prezentei legi.

(5) Entitățile calificate sunt libere să aleagă orice mijloc procedural pe care îl au la dispoziție, în vederea protejării intereselor colective ale consumatorilor.

(6) Prelucrarea datelor cu caracter personal de către entitățile calificate se realizează cu respectarea prevederilor Regulamentului (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor), precum și ale Legii nr. 190/2018 privind măsuri de punere în aplicare a Regulamentului (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor), cu modificările ulterioare.

Art. 2. — (1) Prezenta lege se aplică acțiunilor în reprezentare introduse împotriva încălcărilor de către profesioniști a Listei prevăzute la art. 1 alin. (4), încălcări care prejudiciază sau pot prejudicia interesele colective ale consumatorilor.

(2) Prevederile legale reglementate în Lista prevăzută la art. 1 alin. (4) se aplică fără a ține seama de prevederile prezentei legi.

(3) Prezenta lege se aplică încălcărilor la nivel intern și transfrontalier, inclusiv atunci când încălcările respective au încetat înainte de introducerea acțiunii în reprezentare sau atunci când încălcările respective au încetat înainte de rămânerea definitivă a soluției pronunțate de instanța de judecată investită cu acțiunea în reprezentare.

(4) Prezenta lege nu aduce atingere prevederilor legale care stabilesc remedieri de natură contractuală și necontractuală care sunt disponibile consumatorilor în cazul încălcărilor prevăzute la alin. (1) și (3).

(5) Prezenta lege nu aduce atingere prevederilor legale de drept internațional privat, în special celor referitoare la competența judiciară și de recunoaștere și executare a

hotărârilor judecătorești în materie civilă și comercială, și nici prevederilor legale referitoare la legea aplicabilă obligațiilor contractuale și necontractuale.

Art. 3. — În sensul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

a) *acțiune în reprezentare* — o acțiune în vederea protejării intereselor colective ale consumatorilor care este introdusă de o entitate calificată în calitate de parte reclamantă în numele consumatorilor pentru a solicita o măsură de încetare, o măsură reparatorie ori ambele;

b) *acțiune în reprezentare internă* — o acțiune de reprezentare introdusă la o instanță judecătorească națională de o entitate calificată desemnată în România;

c) *acțiune în reprezentare transfrontalieră* — o acțiune în reprezentare introdusă de o entitate calificată într-un alt stat membru al Uniunii Europene decât cel în care a fost desemnată entitatea calificată;

d) *consumator* — orice persoană fizică ce acționează în scopuri care nu se încadrează în activitatea comercială, economică, meșteșugărească sau liberală a respectivei persoane;

e) *conflict de interes* — un conflict între interesele proprii ale entității calificate și interesele consumatorilor, în care entitatea calificată/reprezentantul/finanțatorul ei, în calitate de persoană privată, are interese care ar putea influența necorespunzător îndeplinirea obligațiilor și responsabilităților asumate în calitate de reprezentant al consumatorilor, fie prin luarea unor decizii contrare intereselor consumatorilor, fie prin calitatea entității calificate/reprezentantului/finanțatorului ei, de concurent al profesionistului pârât;

f) *decizie definitivă* — o hotărâre a unei instanțe judecătorești sau o decizie a unei autorități administrative dintr-un stat membru al Uniunii Europene, care nu poate sau nu mai poate face obiectul niciunei căi de atac ordinare;

g) *entitate calificată* — orice organizație sau organism public care reprezintă interesele consumatorilor și care a fost desemnată de un stat membru al Uniunii Europene, calificată să introducă acțiuni în reprezentare în conformitate cu prezenta lege;

h) *interese colective ale consumatorilor* — interesele generale ale unui grup de consumatori care vizează recunoașterea unui drept prevăzut de prezenta lege;

i) *măsură reparatorie* — o măsură care obligă profesionistul să le ofere consumatorilor în cauză remedieri, precum despăgubirea, repararea, înlocuirea, reducerea prețului, încetarea contractului sau rambursarea prețului plătit, după caz, în conformitate cu prevederile legale;

j) *profesionist* — orice persoană fizică sau juridică, publică sau privată, care acționează, inclusiv prin intermediul unui terț care acționează în numele sau în contul respectivei persoane, în scopuri legate de activitatea comercială, economică, meșteșugărească sau liberală a respectivei persoane;

k) *practică* — orice acțiune sau omisiune a unui profesionist.

Art. 4. — (1) Acțiunile în reprezentare, astfel cum sunt prevăzute în prezenta lege, pot fi introduse de entitățile calificate desemnate în acest scop de autoritățile naționale sau de statele membre ale Uniunii Europene, după caz.

(2) Entitățile, mai ales asociațiile de consumatori, inclusiv asociațiile de consumatori care reprezintă membri din cel puțin două state membre, sunt eligibile pentru a fi desemnate drept entități calificate în scopul introducerii de acțiuni în reprezentare interne, acțiuni de reprezentare transfrontaliere sau ambele.

(3) O entitate, astfel cum este prevăzută la alin. (2), este desemnată entitate calificată în scopul introducerii de acțiuni în reprezentare transfrontaliere, acțiuni în reprezentare interne sau ambele, dacă entitatea respectivă a depus o cerere în acest sens și îndeplinește următoarele criterii:

a) este persoană juridică înființată potrivit art. 194 din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și care dovedește desfășurarea, în decursul a 12 luni anterioare cererii de desemnare, a unei activități publice efective în ceea ce privește protecția intereselor consumatorilor;

b) obiectul său de activitate demonstrează că are un interes legitim de a proteja interesele consumatorilor, astfel cum este menționat în Lista prevăzută la art. 1 alin. (4);

c) este o entitate fără scop lucrativ;

d) nu face obiectul unei proceduri de insolvență și nu este declarată insolventă sau nu se află în stare de insolabilitate caracterizată prin insuficiența fondurilor bănești disponibile pentru plata datoriilor certe, lichide și exigibile și împotriva sa nu a fost demarată o procedură care are ca efect dizolvarea;

e) este independentă și nu este influențată de persoane care nu sunt consumatori, în special de profesioniști, care au un interes economic în introducerea unei acțiuni în reprezentare, inclusiv în cazul finanțării de către terți, și, în acest scop, a stabilit proceduri pentru preîntâmpinarea unei astfel de influențe, precum și pentru preîntâmpinarea conflictelor de interese între entitatea însăși, finanțatorii săi și interesele consumatorilor;

f) prezintă în mod public, într-un limbaj simplu și inteligibil, prin toate mijloacele de comunicare, inclusiv pe pagina de internet proprie, informații care să demonstreze că îndeplinește criteriile enumerate la lit. a)–e), precum și informații cu privire la sursele de finanțare în general, structura sa organizatorică și de conducere, structura membrilor săi, obiectul său de activitate și activitățile sale.

(4) O entitate își pierde statutul de entitate calificată în scopul introducerii unei acțiuni în reprezentare interne dacă nu respectă prevederile art. 23 alin. (3).

(5) O entitate este desemnată în mod ad-hoc drept entitate calificată în scopul introducerii unei anumite acțiuni în reprezentare interne, la cererea respectivei entități, în cazul în care îndeplinește criteriile pentru desemnarea drept entitate calificată în conformitate cu prezenta lege.

(6) Prin excepție de la prevederile alin. (3), autoritățile și organismele prestatoare de servicii publice cu atribuții în aplicarea Listei prevăzute la art. 1 alin. (4) sunt, fiecare dintre ele, pe domeniul pe care are atribuții conform acestor prevederi, entități calificate în scopul introducerii de acțiuni în reprezentare interne și/sau transfrontaliere.

Art. 5. — (1) Autoritățile și organismele prestatoare de servicii publice cu atribuții în aplicarea Listei prevăzute la art. 1 alin. (4) desemnează, fiecare dintre ele pe domeniul de competență stabilit prin aceste prevederi, entități calificate în scopul introducerii de acțiuni în reprezentare.

(2) Autoritățile și organismele prestatoare de servicii publice cu atribuții în aplicarea Listei prevăzute la art. 1 alin. (4) transmit Ministerului Economiei, Antreprenoriatului și Turismului lista entităților calificate pe care le-au desemnat în prealabil în conformitate cu prevederile alin. (1), în scopul introducerii de acțiuni în reprezentare transfrontaliere, inclusiv numele și obiectul de activitate al acestor entități calificate, până la data de 10 decembrie 2023, precum și orice modificare ulterioară care intervine.

(3) Ministerul Economiei, Antreprenoriatului și Turismului transmite Comisiei Europene lista entităților calificate desemnate de autoritățile și organismele prestatoare de servicii

publice cu atribuții în aplicarea Listei prevăzute la art. 1 alin. (4), în conformitate cu prevederile alin. (1), în scopul introducerii de acțiuni în reprezentare transfrontaliere, inclusiv numele și obiectul de activitate ale acestora, până la data de 26 decembrie 2023, precum și orice modificare ulterioară a datelor transmise, în scopul întocmirii de către Comisia Europeană a unei evidențe publice a entităților calificate să introducă acțiuni în reprezentare transfrontaliere din toate statele membre ale Uniunii Europene, pusă la dispoziția publicului.

(4) Autoritățile și organismele prestatoare de servicii publice cu atribuții în aplicarea prevederilor legale din anexă publică pe site-ul propriu informațiile transmise Ministerului Economiei, Antreprenoriatului și Turismului în conformitate cu prevederile alin. (2).

(5) Ministerul Economiei, Antreprenoriatului și Turismului publică pe site-ul propriu lista entităților calificate desemnate în prealabil să introducă acțiuni în reprezentare transfrontaliere din toate statele membre ale Uniunii Europene, întocmită de Comisia Europeană.

(6) Entitățile prevăzute la alin. (5), potrivit domeniului propriu de competență, dobândesc calitate procesuală activă în litigiile introduse pe rolul instanțelor de judecată.

(7) Autoritățile și organismele prestatoare de servicii publice cu atribuții în aplicarea Listei prevăzute la art. 1 alin. (4) publică pe site-ul propriu informații actualizate referitoare la entitățile calificate pe care le-au desemnat în prealabil în conformitate cu prevederile alin. (1), în scopul introducerii de acțiuni în reprezentare interne.

(8) Autoritățile și organismele prestatoare de servicii publice cu atribuții în aplicarea Listei prevăzute la art. 1 alin. (4) evaluează cel puțin o dată la cinci ani dacă entitățile calificate pe care le-au desemnat în prealabil în conformitate cu prevederile alin. (1), în scopul introducerii de acțiuni în reprezentare, respectă în continuare criteriile enumerate la art. 4 alin. (3).

(9) Dacă în urma evaluării prevăzute la alin. (8) se constată de către autoritățile și organismele prestatoare de servicii publice prevăzute la alin. (8) că entitatea calificată nu mai îndeplinește unul sau mai multe dintre criteriile enumerate la art. 4 alin. (3), acestea dispun retragerea statutului de entitate calificată, ce poate fi contestată în condițiile Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.

(10) Dacă autoritățile și organismele prestatoare de servicii publice care au desemnat o entitate calificată în conformitate cu alin. (1) sunt informate de către un alt stat membru al Uniunii Europene sau Comisia Europeană cu privire la existența unor suspiciuni referitoare la respectarea criteriilor prevăzute la art. 4 alin. (3) de către entitatea calificată, acestea examinează motivele prezentate și, dacă este cazul, retrag desemnarea respectivei entități și informează Ministerul Economiei, Antreprenoriatului și Turismului, în calitate de punct național de contact.

(11) Dacă o instanță sau o autoritate ori un organism prestator de servicii public din România are indicii temeinice cu privire la nerespectarea, de către o entitate calificată, desemnată în alt stat membru al Uniunii Europene, a criteriilor de desemnare în calitate de entitate calificată, transmite Ministerului Economiei, Antreprenoriatului și Turismului aceste indicii temeinice. Ministerul Economiei, Antreprenoriatului și Turismului, în calitate de punct național de contact, potrivit prevederilor alin. (13), informează în mod corespunzător statul membru care a desemnat respectiva entitate calificată. În cazul în care intervine o astfel de solicitare în cadrul unui litigiu în România, instanța dispune suspendarea judecării acțiunii în reprezentare, potrivit prevederilor art. 412 alin. (1) pct. 8 din Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, cu modificările și completările ulterioare. În cazul retragerii desemnării drept entitate calificată, orice acțiune în reprezentare inițiată de către o astfel de entitate, aflată în curs de judecată, se va respinge ca inadmisibilă. Suspendarea

dispusă în condițiile prezentului alineat este valabilă până la pronunțarea definitivă a autorităților din statul în care entitatea calificată a fost desemnată cu privire la informarea Ministerului Economiei, Antreprenoriatului și Turismului.

(12) Profesionistul pârât în cadrul unei acțiuni în reprezentare introduse în fața unei instanțe din România are posibilitatea să prezinte instanței indicii temeinice privind nerespectarea, de către entitatea calificată care a introdus acțiunea în reprezentare, a criteriilor enumerate la art. 4 alin. (3). Dacă va găsi cererea profesionistului întemeiată, instanța va respinge acțiunea în reprezentare ca inadmisibilă. Hotărârea se atacă doar cu apel.

(13) Ministerul Economiei, Antreprenoriatului și Turismului este desemnat punct național de contact care asigură schimbul de informații prevăzute la alin. (10) și (11), între statele membre ale Uniunii Europene sau Comisia Europeană și autoritățile și organismele publice naționale care au desemnat entitățile calificate.

(14) Ministerul Economiei, Antreprenoriatului și Turismului, în calitate de punct național de contact, desemnat în conformitate cu prevederile alin. (13), comunică Comisiei Europene denumirea și datele de contact ale acestuia în vederea întocmirii de către Comisia Europeană a unei liste cu punctele de contact din toate statele membre ale Uniunii Europene, care este disponibilă acestora.

Art. 6. — (1) Entitățile calificate desemnate în prealabil într-un alt stat membru al Uniunii Europene în scopul introducerii de acțiuni în reprezentare transfrontaliere pot introduce astfel de acțiuni în reprezentare în fața instanțelor judecătorești din România.

(2) În cazul în care o presupusă încălcare a prevederilor legale a Listei prevăzute la art. 1 alin. (4) afectează sau ar putea afecta consumatori din diferite state membre, acțiunea în reprezentare poate fi introdusă în fața instanței judecătorești naționale de către mai multe entități calificate din diferite state membre ale Uniunii Europene, în scopul protejării intereselor colective ale consumatorilor din statele membre respective.

Art. 7. — (1) Entitățile calificate desemnate în conformitate cu prevederile art. 4 pot introduce acțiuni în reprezentare, astfel cum sunt prevăzute în prezenta lege, în fața instanțelor judecătorești naționale.

(2) Acțiunile în reprezentare se judecă potrivit dreptului comun. Hotărârea primei instanțe este supusă apelului, potrivit legislației în vigoare. Decizia pronunțată în apel poate fi atacată cu recurs, în condițiile legii. Recursul suspendă executarea.

(3) Instanțele judecătorești naționale evaluează admisibilitatea unei acțiuni în reprezentare specifice în conformitate cu prezenta lege și cu prevederile Legii nr. 134/2010, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(4) Entitățile calificate pot solicita următoarele măsuri:

- a) măsuri de încetare;
- b) măsuri reparatorii.

(5) Entitățile calificate pot să solicite măsurile prevăzute la alin. (4) în cadrul unei singure acțiuni în reprezentare.

(6) Instanța de judecată se poate pronunța prin aceeași hotărâre judecătorească asupra măsurilor prevăzute la alin. (4).

(7) Drepturile și interesele consumatorilor în cadrul acțiunilor în reprezentare vor fi exercitate de către entitățile calificate, având poziția procesuală de reclamant.

(8) Consumatorii vizați de acțiunea în reprezentare au dreptul de a beneficia de măsurile prevăzute la alin. (4).

Art. 8. — (1) Măsurile de încetare prevăzute la art. 7 alin. (4) lit. a) se aplică după cum urmează:

a) prin instituirea unor măsuri provizorii de încetare a unei practici sau, după caz, de interdicere a unei practici, dispuse de instanța de judecată în cadrul procedurii speciale prevăzute de Legea nr. 134/2010, republicată, cu modificările și completările ulterioare, respectiv procedura ordonanței președințiale, atunci

când respectiva practică constituie o încălcare astfel cum a fost prevăzută la art. 2 alin. (1);

b) prin dispunerea unor măsuri definitive de încetare a unei practici, după caz, de interdicere a unei practici printr-o hotărâre definitivă, de către instanța de judecată atunci când se constată faptul că respectiva practică constituie o încălcare astfel cum este prevăzută la art. 2 alin. (1).

(2) Hotărârea definitivă pronunțată de instanță, astfel cum este prevăzută la alin. (1) lit. b), poate include următoarele:

a) o măsură de constatare a faptului că practica constituie o încălcare, astfel cum este prevăzută la art. 2 alin. (1);

b) o obligație de a publica decizia privind măsura, integral sau parțial, într-o formă considerată adecvată de către instanța judecătorească din România ori o obligație de a publica o declarație de rectificare.

(3) Pentru ca o entitate calificată să solicite o măsură de încetare, consumatorii, la nivel individual, nu sunt obligați să își exprime consimțământul de a fi reprezentați de entitatea calificată.

(4) În situația prevăzută la alin. (3), entitatea calificată nu este obligată să dovedească:

a) pierderea reală sau prejudiciul real suferit de consumatori, la nivel individual, afectați de încălcare, astfel cum este prevăzută la art. 2 alin. (1);

b) intenția sau neglijența din partea profesionistului.

Art. 9. — (1) O măsură reparatorie obligă profesionistul să le ofere consumatorilor în cauză remedieri, precum despăgubirea, repararea, înlocuirea, reducerea prețului, încetarea contractului sau rambursarea prețului plătit, după caz, în conformitate cu prevederile legale.

(2) Entitățile calificate care introduc acțiuni în reprezentare la o instanță judecătorească națională pentru obținerea de măsuri reparatorii solicită în scris, în format letric sau electronic, consimțământul la nivel individual, asumat sub semnătură, de la consumatorii vizați de respectiva acțiune în reprezentare, în termen de 30 de zile de la data introducerii acestei acțiuni în instanță cu privire la:

a) acceptarea expresă de a fi reprezentați de entitatea calificată în cadrul acțiunii în reprezentare respective;

b) acceptarea expresă ca rezultatul acțiunii în reprezentare să fie obligatoriu pentru ei.

(3) În cazul în care acțiunea în reprezentare pentru obținerea de măsuri reparatorii se introduce la o instanță judecătorească națională, consumatorii vizați de respectiva acțiune în reprezentare trebuie să își exprime consimțământul în mod explicit și în scris, sub semnătură privată, cu privire la aspectele prevăzute la alin. (2), în termen de 30 de zile de la solicitarea consimțământului. Acesta poate fi acordat până la închiderea dezbaterilor la fond și trebuie comunicat instanței de judecată care va menționa numele consumatorului în cadrul sentinței.

(4) În cazul în care acțiunea în reprezentare pentru obținerea de măsuri reparatorii se introduce la o instanță judecătorească națională, consumatorii vizați de respectiva acțiune în reprezentare care nu își au reședința în România trebuie să își exprime în mod explicit și în scris consimțământul de a fi reprezentați în cadrul acelei acțiuni în reprezentare, la nivel individual, pentru ca rezultatul acțiunii în reprezentare să fie obligatoriu pentru respectivii consumatori.

(5) În cazul în care acțiunea în reprezentare pentru obținerea de măsuri reparatorii se introduce la o instanță judecătorească sau autoritatea administrativă din alt stat membru, consumatorii vizați de respectiva acțiune în reprezentare care își au reședința în România trebuie să își exprime în mod explicit și în scris consimțământul de a fi reprezentați în cadrul acelei acțiuni în reprezentare, la nivel individual, pentru ca rezultatul acțiunii în reprezentare să fie obligatoriu pentru respectivii consumatori.

(6) Consumatorii care și-au exprimat în mod explicit consimțământul de a fi reprezentați în cadrul unei acțiuni în reprezentare nu pot fi reprezentați în alte acțiuni în reprezentare

având același obiect și împotriva aceluiași profesionist și nici nu pot introduce în mod individual o acțiune având același obiect și împotriva aceluiași profesionist.

(7) Consumatorii primesc despăgubiri doar o singură dată pentru cauzele având același obiect și fiind îndreptate împotriva aceluiași profesionist.

(8) Atunci când o măsură reparatorie nu specifică consumatorii la nivel individual care au dreptul să beneficieze de remedierile prevăzute în măsura reparatorie, aceasta descrie cel puțin grupul de consumatori care are dreptul să beneficieze de respectivele remedieri.

(9) O măsură reparatorie, dispusă printr-o decizie definitivă de instanța sau autoritatea administrativă la care a fost introdusă o acțiune în reprezentare, dă dreptul consumatorilor vizați de acțiunea în reprezentare să beneficieze de remedierile prevăzute în respectiva măsură reparatorie în mod direct, fără a fi nevoie să introducă o acțiune separată.

(10) Termenul în care consumatorii vizați de o acțiune în reprezentare pot beneficia de măsurile reparatorii dispuse de o instanță judecătorească națională este de 3 ani de la pronunțarea hotărârii definitive.

(11) Entitățile calificate pot introduce acțiuni în reprezentare pentru obținerea unei măsuri reparatorii fără a fi necesar ca o instanță judecătorească sau o autoritate administrativă să fi constatat în prealabil, printr-o procedură separată, existența unei încălcări, astfel cum este prevăzută la art. 2 alin. (1).

(12) Remedierile prevăzute în măsurile reparatorii din cadrul unei acțiuni în reprezentare nu aduc atingere remedierilor suplimentare aflate la dispoziția consumatorilor în temeiul oricăreia dintre prevederile legale, care nu au făcut obiectul respectivei acțiuni în reprezentare.

Art. 10. — (1) O acțiune în reprezentare pentru obținerea de măsuri reparatorii poate fi finanțată de un terț, în conformitate cu prevederile Legii nr. 32/1994 privind sponsorizarea, cu modificările și completările ulterioare, numai dacă nu există conflicte de interese.

(2) Finanțarea unei acțiuni în reprezentare pentru obținerea de măsuri reparatorii de către terți care au un interes economic în introducerea sau în rezultatul respectivei acțiuni nu afectează protecția intereselor colective ale consumatorilor.

(3) În scopul prevăzut la alin. (1) și (2), sunt asigurate următoarele:

a) deciziile entităților calificate în contextul unei acțiuni în reprezentare, inclusiv deciziile privind tranzacțiile, nu sunt influențate în mod necorespunzător de un terț într-un mod care ar aduce atingere intereselor colective ale consumatorilor vizați de acțiunea în reprezentare;

b) acțiunea în reprezentare nu este introdusă împotriva unui părât care este un concurent al finanțatorului sau împotriva unui părât de care finanțatorul este dependent.

(4) Instanțele judecătorești naționale sesizate cu acțiuni în reprezentare pentru obținerea de măsuri reparatorii au competența de a evalua respectarea dispozițiilor alin. (1)—(3) în cazul în care apar motive justificate cu privire la acest aspect.

(5) În scopul prevăzut la alin. (4), entitățile calificate comunică instanței judecătorești naționale o situație financiară care enumeră sursele de finanțare utilizate pentru sprijinirea acțiunii în reprezentare, astfel încât instanța să poată verifica un eventual conflict de interese.

(6) În scopurile prevăzute la alin. (1)—(3), instanțele judecătorești naționale au competența de a lua toate măsurile necesare, cum ar fi obligarea entității calificate să refuze sau să facă modificări referitor la finanțarea respectivă, și, dacă este necesar, să constate lipsa calității procesuale a entității calificate într-o anumită acțiune în reprezentare și să respingă acțiunea.

(7) În cazul în care se constată lipsa calității procesuale a entității calificate într-o anumită acțiune în reprezentare și se respinge acțiunea, nu sunt afectate drepturile consumatorilor vizați de respectiva acțiune în reprezentare.

Art. 11. — (1) Părțile pot stinge litigiul prin tranzacție judiciară, în cadrul unei acțiuni în reprezentare pentru obținerea de măsuri reparatorii, în temeiul art. 438—441 din Legea nr. 134/2010, republicată, cu modificările și completările ulterioare:

a) entitatea calificată și profesionistul pot propune împreună instanței judecătorești naționale o tranzacție privind remedierile pentru consumatorii vizați;

b) instanța judecătorească națională, după consultarea entității calificate și a profesionistului, poate invita entitatea calificată și profesionistul să încheie o tranzacție privind remedierile într-un termen rezonabil;

c) tranzacțiile fac obiectul controlului instanței judecătorești. Instanța judecătorească evaluează dacă trebuie să respingă o tranzacție care este inechitabilă, contrară dispozițiilor imperative ale legii sau care include condiții ce nu pot fi executate, luând în considerare drepturile și interesele tuturor părților și mai ales pe cele ale consumatorilor vizați;

d) dacă instanța judecătorească respinge tranzacția, aceasta examinează în continuare acțiunea în reprezentare în cauză.

(2) Tranzacțiile aprobate sunt obligatorii pentru entitatea calificată, pentru profesionist și pentru consumatorii care au consimțit expres la încheierea acestora.

(3) Remedierile obținute prin intermediul unei tranzacții aprobate în conformitate cu prevederile alin. (2) nu aduc atingere remedierilor suplimentare aflate la dispoziția consumatorilor în temeiul oricăror prevederi legale care nu au făcut obiectul respectivei tranzacții.

Art. 12. — (1) Consumatorii la nivel individual vizați de o acțiune în reprezentare pentru obținerea de măsuri reparatorii nu plătesc cheltuieli de judecată, acestea fiind suportate de entitatea calificată.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), în circumstanțe excepționale, un consumator individual vizat de o acțiune în reprezentare pentru obținerea de măsuri reparatorii poate fi obligat la plata costurilor de procedură generate ca urmare a conduitei sale deliberat sau neglijente.

Art. 13. — (1) Entitățile calificate desemnate în România furnizează informații actualizate, în special pe pagina de internet proprie, privind:

a) acțiunile în reprezentare pe care au decis să le introducă în fața instanței judecătorești sau a autorității administrative;

b) stadiul acțiunilor în reprezentare pe care le-au introdus în fața instanței judecătorești sau a autorității administrative;

c) rezultatele acțiunilor în reprezentare prevăzute la lit. a) și b).

(2) Consumatorii vizați de o acțiune în reprezentare în curs de desfășurare pentru obținerea de măsuri reparatorii sunt informați, în format letric sau electronic, de către entitatea calificată, despre acțiunea în reprezentare imediat ce aceasta a fost introdusă în instanță, pentru a le permite acestora să își exprime în mod explicit consimțământul de a fi reprezentați în respectiva acțiune în reprezentare în temeiul prevederilor art. 9 alin. (2)—(5).

(3) Fără a aduce atingere informațiilor prevăzute la alin. (1) și (2), instanța judecătorească națională solicită profesionistului să informeze consumatorii vizați de acțiunea în reprezentare, pe cheltuiala profesionistului, despre orice decizii definitive care prevăd măsurile prevăzute la art. 7 și despre orice tranzacții aprobate, astfel cum sunt prevăzute la art. 11, prin mijloacele și în termenele stabilite de instanța judecătorească, inclusiv să informeze fiecare consumator vizat, dacă este cazul.

(4) Obligația impusă profesionistului în conformitate cu prevederile alin. (3) nu se aplică în cazul în care consumatorii vizați sunt informați în alt mod despre decizia definitivă sau despre tranzacția aprobată.

(5) Cerințele privind informațiile prevăzute la alin. (3) și (4) se aplică în aceeași măsură și entităților calificate în ceea ce privește deciziile definitive privind respingerea acțiunilor în reprezentare pentru obținerea de măsuri reparatorii.

(6) Partea care are câștig de cauză poate recupera costurile legate de furnizarea informațiilor către consumatori în contextul acțiunii în reprezentare, în conformitate cu art. 12 alin. (1).

Art. 14. — (1) Prin intermediul bazei de date electronice create și gestionate de Comisia Europeană în acest scop se realizează:

a) toate comunicările între autoritățile și organismele publice cu atribuții în aplicarea prevederilor legale din anexă, Ministerul Economiei, Antreprenoriatului și Turismului și Comisia Europeană, prevăzute la art. 5 alin. (1)—(5), alin. (10)—(14) și art. 23;

b) cooperarea între entitățile calificate, precum și schimbul și diseminarea bunelor practici și a experienței acumulate cu privire la gestionarea încălcărilor la nivel național și transfrontalier, în conformitate cu art. 20 alin. (4).

(2) Baza de date electronică prevăzută la alin. (1) este direct accesibilă:

a) Ministerului Economiei, Antreprenoriatului și Turismului, în calitate de punct de contact, în conformitate cu prevederile art. 5 alin. (13);

b) instanțelor judecătorești din România;

c) entităților calificate desemnate de statele membre în scopul introducerii de acțiuni în reprezentare interne și de acțiuni în reprezentare transfrontaliere, în conformitate cu prevederile art. 2 alin. (1)—(3);

d) Comisiei Europene.

(3) Informațiile partajate de către Ministerul Economiei, Antreprenoriatului și Turismului în baza de date electronică prevăzută la alin. (1) privind entitățile calificate desemnate în scopul introducerii de acțiuni în reprezentare transfrontaliere, în conformitate cu prevederile art. 5 alin. (3), se publică pe pagina de internet proprie a Ministerului Economiei, Antreprenoriatului și Turismului.

Art. 15. — Decizia definitivă a unei instanțe judecătorești sau a unei autorități administrative a oricărui stat membru privind existența unei încălcări care prejudiciază interesele colective ale consumatorilor poate fi folosită de toate părțile drept probă în contextul oricărei alte acțiuni în fața instanțelor judecătorești naționale pentru obținerea de măsuri reparatorii împotriva aceluiași profesionist și pentru aceeași practică, în conformitate cu Legea nr. 134/2010, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 16. — (1) O acțiune în reprezentare aflată în curs de derulare pentru obținerea unei măsuri de încetare, astfel cum este prevăzută la art. 8, are ca efect suspendarea termenelor de prescripție aplicabile consumatorilor vizați de respectiva acțiune în reprezentare, astfel încât respectivii consumatori să nu fie împiedicați să introducă ulterior o acțiune pentru obținerea de măsuri reparatorii privind presupusa încălcare, astfel cum este prevăzută la art. 2 alin. (1).

(2) O acțiune în reprezentare pentru obținerea unei măsuri reparatorii, în conformitate cu prevederile art. 9 alin. (1), aflată în curs de derulare, are ca efect suspendarea termenelor de prescripție aplicabile consumatorilor vizați de acțiunea în reprezentare respectivă.

Art. 17. — (1) Acțiunile în reprezentare pentru obținerea măsurilor de încetare, în conformitate cu prevederile art. 8, sunt judecate cu celeritate.

(2) Acțiunile în reprezentare pentru obținerea măsurilor de încetare, în conformitate cu prevederile art. 8 alin. (1) lit. a), se judecă, dacă este cazul, printr-o procedură de urgență.

Art. 18. — Atunci când o entitate calificată sau pârâtul a prezentat elemente de probă suficiente și a indicat că alte elemente de probă sunt sub controlul uneia dintre părți sau al unui terț, dacă se solicită de către entitatea calificată respectivă sau de către pârât, instanța judecătorească națională poate obliga să se înfățișeze aceste elemente de probă, în conformitate cu prevederile Legii nr. 134/2010, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cu prevederile Regulamentului (UE) 2016/679 și ale Legii nr. 506/2004 privind prelucrarea datelor cu caracter personal și protecția vieții private în sectorul comunicațiilor electronice, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 19. — (1) În sensul prezentei legi, următoarele fapte constituie contravenții:

a) nerespectarea de către profesionist a unei măsuri provizorii de încetare sau de interzicere a unei practici, dispusă anterior printr-o hotărâre definitivă pronunțată de o instanță judecătorească națională, conform prevederilor art. 8 alin. (1) lit. a), se sancționează cu amendă de la 30.000 lei la 70.000 lei;

b) neducerea la îndeplinire de către profesionist a unei măsuri definitive de încetare sau de interzicere a unei practici, dispusă de o instanță judecătorească națională printr-o hotărâre judecătorească definitivă, conform prevederilor art. 8 alin. (1) lit. b), se sancționează cu amendă de la 80.000 lei la 100.000 lei;

c) refuzul sau omisiunea unui profesionist de a publica decizia sau declarația de rectificare, dispusă de instanța de judecată națională printr-o hotărâre definitivă, conform prevederilor art. 8 alin. (2) lit. b), se sancționează cu amendă de la 60.000 lei la 80.000 lei;

d) refuzul sau omisiunea unui profesionist de a informa consumatorii vizați de acțiunea în reprezentare, pe cheltuiuala sa, despre orice decizii definitive dispuse de o instanță judecătorească națională, conform prevederilor art. 13 alin. (3), se sancționează cu amendă de la 60.000 lei la 80.000 lei.

(2) Contravențiile prevăzute la alin. (1), amenda și despăgubirea se stabilesc de către instanța judecătorească națională pe rolul căreia a fost introdusă acțiunea în reprezentare, prin hotărârea judecătorească prin care soluționează cauza.

(3) Nerespectarea de către entitatea calificată, de către un profesionist sau de către un terț a unei dispoziții a unei instanțe judecătorești naționale de a pune la dispoziție elemente de probă care sunt sub controlul oricăruia dintre ei, conform prevederilor art. 18, se sancționează cu amendă judiciară conform prevederilor Legii nr. 134/2010, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(4) Împotriva hotărârii judecătorești se poate formula calea de atac a apelului.

Art. 20. — (1) Entitățile calificate se asigură că au fondurile necesare procedurilor aferente unei acțiuni în reprezentare în vederea exercitării în mod efectiv a dreptului de a solicita măsuri, în conformitate cu prevederile art. 7.

(2) Entitățile calificate care introduc acțiuni în reprezentare în conformitate cu prezenta lege sunt scutite de plata taxei judiciare de timbru.

(3) Fondurile necesare derulării de către entitățile calificate a procedurilor aferente unei acțiuni în reprezentare pot fi din finanțare publică, inclusiv sub forma unui sprijin structural pentru entitățile calificate.

(4) Autoritățile și organismele publice cu atribuții în aplicarea Listei prevăzute la art. 1 alin. (4), Ministerul Economiei, Antreprenoriatului și Turismului și Comisia Europeană sprijină și facilitează cooperarea dintre entitățile calificate, precum și schimbul și diseminarea bunelor practici și a experienței acumulate cu privire la gestionarea încălcărilor la nivel național și transfrontalier, astfel cum sunt prevăzute la art. 2 alin. (1).

Art. 21. — La data intrării în vigoare a prezentei legi, Hotărârea Guvernului nr. 1.553/2004 privind unele modalități de încetare a practicilor ilicite în domeniul protecției intereselor colective ale consumatorilor, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 695 din 30 septembrie 2011, cu modificările și completările ulterioare, se abrogă.

Art. 22. — (1) Prezenta lege se aplică acțiunilor în reprezentare introduse începând cu data intrării în vigoare a prezentei legi.

(2) Pentru acțiunile de încetare a practicilor ilicite în domeniul protecției intereselor colective ale consumatorilor introduse înainte de data intrării în vigoare a prezentei legi, se aplică prevederile Hotărârii Guvernului nr. 1.553/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Prevederile art. 16 se aplică numai cererilor prevăzute la art. 2 alin. (1), care au fost introduse începând cu data intrării în vigoare a prezentei legi.

Art. 23. — (1) Ministerul Economiei, Antreprenoriatului și Turismului transmite Comisiei Europene până la data de 26 iunie 2027 și, ulterior, anual următoarele informații:

- a) numărul și tipul de acțiuni în reprezentare care au fost soluționate definitiv de instanțele judecătorești;
- b) tipul încălcărilor, astfel cum sunt prevăzute la art. 2 alin. (1), și părțile la respectivele acțiuni în reprezentare;
- c) rezultatele respectivelor acțiuni în reprezentare.

(2) Autoritățile și organismele publice cu atribuții în aplicarea Listei prevăzute la art. 1 alin. (4) transmit Ministerului Economiei, Antreprenoriatului și Turismului informațiile prevăzute la alin. (1) până la data de 26 iunie 2027 și, ulterior, anual până la data de 31 mai, pentru entitățile calificate pe care le-au desemnat, fiecare dintre ele pe domeniul de competență, în scopul

introducerii de acțiuni în reprezentare în conformitate cu prezenta lege.

(3) Entitățile calificate transmit autorităților sau organismelor publice care le-au desemnat în scopul introducerii de acțiuni în reprezentare în conformitate cu prezenta lege informațiile prevăzute la alin. (1), până la 26 iunie 2027 și, ulterior, anual până la data de 30 aprilie.

★

Prezenta lege transpune Directiva (UE) 2020/1.828 a Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2020 privind acțiunile în reprezentare pentru protecția intereselor colective ale consumatorilor și de abrogare a Directivei 2009/22/CE, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 409 din 4 decembrie 2020.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
ALFRED-ROBERT SIMONIS

PREȘEDINTELE SENATULUI
NICOLAE-IONEL CIUCĂ

București, 19 decembrie 2023.
Nr. 414.

ANEXĂ

LISTA

privind domeniile reglementate de actele normative naționale și de actele juridice europene, prevăzute la art. 1 alin. (4)

1. Legea nr. 240/2004 privind răspunderea producătorilor pentru pagubele generate de produsele cu defecte, republicată, cu modificările ulterioare;

2. Legea nr. 193/2000 privind clauzele abuzive din contractele încheiate între profesioniști și consumatori, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

3. Regulamentul (CE) nr. 2.027/97 al Consiliului din 9 octombrie 1997 privind răspunderea operatorilor de transport aerian privind transportul aerian al pasagerilor și al bagajelor acestora (JO L 285, 17.10.1997, p. 1), cu modificările și completările ulterioare;

4. Hotărârea Guvernului nr. 947/2000 privind modalitatea de indicare a prețurilor produselor oferite consumatorilor spre vânzare, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

5. art. 5, art. 6 alin. (2), art. 8 și 9 din Legea nr. 365/2002 privind comerțul electronic, republicată, cu modificările ulterioare;

6. art. 811—813, art. 815, 816, 824 și 826 din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

7. art. 3—5 din Legea nr. 245/2004 privind securitatea generală a produselor, republicată;

8. art. 50—51, art. 59²—64, art. 66—66², art. 68—75², art. 84, art. 142 pct. 40—40¹³ și art. 156¹ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2011 privind comunicațiile electronice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 140/2012, cu modificările și completările ulterioare;

9. art. 3—7 și 12 din Legea nr. 506/2004 privind prelucrarea datelor cu caracter personal și protecția vieții private în sectorul comunicațiilor electronice, cu modificările și completările ulterioare;

10. Ordonanța Guvernului nr. 85/2004 privind protecția consumatorilor la încheierea și executarea contractelor la distanță privind serviciile financiare, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

11. Regulamentul (CE) nr. 178/2002 al Parlamentului European și al Consiliului din 28 ianuarie 2002 de stabilire a principiilor și a cerințelor generale ale legislației alimentare, de

instituire a Autorității Europene pentru Siguranța Alimentară și de stabilire a procedurilor în domeniul siguranței produselor alimentare (JO L 31, 1.02.2002, p. 1), cu modificările și completările ulterioare;

12. Regulamentul (CE) nr. 261/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 februarie 2004 de stabilire a unor norme comune în materie de compensare și de asistență a pasagerilor în eventualitatea refuzului la îmbarcare și anulării sau întârzierii prelungite a zborurilor și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 295/91 (JO L 46, 17.02.2004, p. 1);

13. Legea nr. 363/2007 privind combaterea practicilor incorecte ale comercianților în relația cu consumatorii și armonizarea reglementărilor cu legislația europeană privind protecția consumatorilor, cu modificările și completările ulterioare;

14. Legea nr. 158/2008 privind publicitatea înșelătoare și publicitatea comparativă, republicată;

15. art. 20 și 26 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 49/2009 privind libertatea de stabilire a prestatorilor de servicii și libertatea de a furniza servicii în România, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 68/2010, cu modificările ulterioare;

16. Regulamentul (CE) nr. 1.107/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 5 iulie 2006 privind drepturile persoanelor cu handicap și ale persoanelor cu mobilitate redusă pe durata călătoriei pe calea aerului (JO L 204, 26.07.2006, p. 1);

17. Regulamentul (UE) 2021/782 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2021 privind drepturile și obligațiile călătorilor din transportul feroviar (reformare) (JO L 172, 17.05.2021, p. 1);

18. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 50/2010 privind contractele de credit pentru consumatori, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 288/2010, cu modificările și completările ulterioare;

19. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 14/2011 pentru protecția consumatorilor la încheierea și executarea contractelor privind dobândirea dreptului de folosință pe o perioadă

determinată a unuia sau a mai multor spații de cazare, a contractelor pe termen lung privind dobândirea unor beneficii pentru produsele de vacanță, a contractelor de revânzare, precum și a contractelor de schimb, aprobată cu modificări prin Legea nr. 25/2015;

20. articolul 23 din Regulamentul (CE) nr. 1.008/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 septembrie 2008 privind normele comune pentru operarea serviciilor aeriene în Comunitate (reformare) (JO L 293, 31.10.2008, p. 3), cu modificările și completările ulterioare;

21. articolele 1—35 din Regulamentul (CE) nr. 1.272/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 decembrie 2008 privind clasificarea, etichetarea și ambalarea substanțelor și a amestecurilor, de modificare și de abrogare a Directivelor 67/548/CEE și 1999/45/CE, precum și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1.907/2006 (JO L 353, 31.12.2008, p. 1);

22. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 32/2012 privind organismele de plasament colectiv în valori mobiliare și societățile de administrare a investițiilor, precum și pentru modificarea și completarea Legii nr. 297/2004 privind piața de capital, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 10/2015, cu modificările și completările ulterioare;

23. Legea energiei electrice și a gazelor naturale nr. 123/2012, cu modificările și completările ulterioare;

24. Legea nr. 210/2019 privind activitatea de emisie de monedă electronică;

25. art. 14 și secțiunea 1 din anexa nr. 3 la Hotărârea Guvernului nr. 55/2011 privind stabilirea cerințelor în materie de proiectare ecologică aplicabile produselor cu impact energetic;

26. art. 107—109 și secțiunile A și B din anexa nr. 1 la Legea nr. 237/2015 privind autorizarea și supravegherea activității de asigurare și reasigurare, cu modificările și completările ulterioare;

27. Regulamentul (CE) nr. 392/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 aprilie 2009 privind răspunderea în caz de accident a transportatorilor de persoane pe mare (JO L 131, 28.05.2009, p. 24), cu modificările ulterioare;

28. Regulamentul (UE) 2021/1.230 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 iulie 2021 privind plățile transfrontaliere în Uniune (JO L 274, 30.07.2021, p. 20);

29. Regulamentul (UE) 2020/740 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 mai 2020 privind etichetarea pneurilor în ceea ce privește eficiența consumului de combustibil și alți parametri, de modificare a Regulamentului (UE) 2017/1.369 și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1.222/2009 (JO L 177, 5.06.2020, p. 1);

30. articolele 3—8 și 19—21 din Regulamentul (CE) nr. 1.223/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind produsele cosmetice (JO L 342, 22.12.2009, p. 59), cu modificările și completările ulterioare;

31. art. 27—29, art. 31, 32, 34, 35, art. 36 alin. (1), (2) și (4), art. 37, 38, art. 42⁷—42⁹, art. 61, art. 82 alin. (1)—(12), (4) și (6)—(8) și art. 91² alin. (1) din Legea audiovizualului nr. 504/2002, cu modificările și completările ulterioare;

32. articolele 9 și 10 din Regulamentul (CE) nr. 66/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 noiembrie 2009 privind eticheta UE ecologică (JO L 27, 30.01.2010, p. 1), cu modificările ulterioare;

33. Regulamentul (UE) nr. 1.177/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 privind drepturile pasagerilor care călătoresc pe mare și pe căi navigabile interioare și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 2.006/2004 (JO L 334, 17.12.2010, p. 1);

34. Legea nr. 74/2015 privind administratorii de fonduri de investiții alternative, cu modificările și completările ulterioare;

35. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2014 privind drepturile consumatorilor în cadrul contractelor încheiate cu profesioniștii, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, aprobată cu modificări prin Legea nr. 157/2015, cu modificările și completările ulterioare;

36. Regulamentul (UE) nr. 181/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 privind drepturile pasagerilor care călătoresc cu autobuzul și autocarul și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 2.006/2004 (JO L 55, 28.02.2011, p. 1);

37. Regulamentul (UE) nr. 1.169/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2011 privind informarea consumatorilor cu privire la produsele alimentare, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 1.924/2006 și (CE) nr. 1.925/2006 ale Parlamentului European și ale Consiliului și de abrogare a Directivei 87/250/CEE a Comisiei, a Directivei 90/496/CEE a Consiliului, a Directivei 1999/10/CE a Comisiei, a Directivei 2000/13/CE a Parlamentului European și a Consiliului, a Directivelor 2002/67/CE și 2008/5/CE ale Comisiei și a Regulamentului (CE) nr. 608/2004 al Comisiei (JO L 304, 22.11.2011, p. 18), cu modificările și completările ulterioare;

38. art. 10—12 din Legea nr. 121/2014 privind eficiența energetică, cu modificările și completările ulterioare;

39. Regulamentul (UE) nr. 260/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 martie 2012 de stabilire a cerințelor tehnice și comerciale aplicabile operațiunilor de transfer de credit și de debitare directă în euro și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 924/2009 (JO L 94, 30.03.2012, p. 22), cu modificările ulterioare;

40. Regulamentul (UE) 2022/612 al Parlamentului European și al Consiliului din 6 aprilie 2022 privind roamingul în rețelele publice de comunicații mobile în interiorul Uniunii (reformare) (JO L 115, 13.04.2022, p. 1);

41. art. 25 din Ordonanța Guvernului nr. 38/2015 privind soluționarea alternativă a litigiilor dintre consumatori și comercianți, cu modificările ulterioare;

42. articolul 14 din Regulamentul (UE) nr. 524/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 mai 2013 privind soluționarea online a litigiilor în materie de consum și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 2.006/2004 și a Directivei 2009/22/CE (Regulamentul privind SOL în materie de consum) (JO L 165, 18.06.2013, p. 1);

43. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 52/2016 privind contractele de credit oferite consumatorilor pentru bunuri imobile, precum și pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 50/2010 privind contractele de credit pentru consumatori, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 134/2023;

44. Hotărârea Guvernului nr. 710/2015 privind stabilirea condițiilor pentru punerea la dispoziție pe piață a aparatelor de cântărit cu funcționare neautomată, cu modificările ulterioare;

45. Hotărârea Guvernului nr. 409/2016 privind stabilirea condițiilor pentru punerea la dispoziție pe piață a echipamentelor electrice de joasă tensiune;

46. art. 76—101 din Legea nr. 126/2018 privind piețele de instrumente financiare, cu modificările și completările ulterioare;

47. Legea nr. 258/2017 privind comparabilitatea comisioanelor aferente conturilor de plăți, schimbarea conturilor de plăți și accesul la conturile de plăți cu servicii de bază;

48. Regulamentul (UE) nr. 1.286/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 noiembrie 2014 privind documentele cu informații esențiale referitoare la produsele de investiții individuale structurate și bazate pe asigurări (PRIIP) (JO L 352, 09.12.2014, p. 1), cu modificările ulterioare;

49. Regulamentul (UE) 2015/760 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2015 privind fondurile europene de investiții pe termen lung (JO L 123, 19.05.2015, p. 98);

50. Regulamentul (UE) 2015/2.120 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 noiembrie 2015 de stabilire a unor măsuri privind accesul la internetul deschis și tarifele cu amănuntul pentru comunicațiile în interiorul UE reglementate și de modificare a Directivei 2002/22/CE și a Regulamentului (UE) nr. 531/2012 (JO L 310, 26.11.2015, p. 1), cu modificările și completările ulterioare;

51. Ordonanța Guvernului nr. 2/2018 privind pachetele de servicii de călătorie și serviciile de călătorie asociate, precum și pentru modificarea unor acte normative;

52. Legea nr. 209/2019 privind serviciile de plată și pentru modificarea unor acte normative;

53. art. 3 alin. (1) pct. 8, art. 4 alin. (21)—(23), art. 5 alin. (16), art. 12 alin. (1)—(4), (6) și (7), art. 13—16, art. 18, art. 23 alin. (1) și (2), art. 25 alin. (2)—(4), art. 26, 27, art. 36 alin. (2) lit. a) și b) din Legea nr. 236/2018 privind distribuția de asigurări, cu modificările și completările ulterioare;

54. Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor) (JO L 119, 4.05.2016, p. 1);

55. capitolul II din Regulamentul (UE) 2017/745 al Parlamentului European și al Consiliului din 5 aprilie 2017 privind dispozitivele medicale, de modificare a Directivei 2001/83/CE, a Regulamentului (CE) nr. 178/2002 și a Regulamentului (CE) nr. 1.223/2009 și de abrogare a Directivelor 90/385/CEE și 93/42/CEE ale Consiliului (JO L 117, 5.05.2017, p. 1), cu modificările și completările ulterioare;

56. capitolul II din Regulamentul (UE) 2017/746 al Parlamentului European și al Consiliului din 5 aprilie 2017 privind dispozitivele medicale pentru diagnostic in vitro și de abrogare a Directivei 98/79/CE și a Deciziei 2010/227/UE a Comisiei (JO L 117, 5.05.2017, p. 176), cu modificările și completările ulterioare;

57. Regulamentul (UE) 2017/1.128 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 iunie 2017 privind portabilitatea transfrontalieră a serviciilor de conținut online în cadrul pieței interne (JO L 168, 30.06.2017, p. 1);

58. Regulamentul (UE) 2017/1.129 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 iunie 2017 privind prospectul care trebuie publicat în cazul unei oferte publice de valori mobiliare sau al admiterii de valori mobiliare la tranzacționare pe o piață reglementată, și de abrogare a Directivei 2003/71/CE

(JO L 168, 30.06.2017, p. 12), cu modificările și completările ulterioare;

59. Regulamentul (UE) 2017/1.131 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 iunie 2017 privind fondurile de piață monetară (JO L 169, 30.06.2017, p. 8), cu modificările ulterioare;

60. articolele 3—6 din Regulamentul (UE) 2017/1.369 al Parlamentului European și al Consiliului din 4 iulie 2017 de stabilire a unui cadru pentru etichetarea energetică și de abrogare a Directivei 2010/30/UE (JO L 198, 28.07.2017, p. 1);

61. articolele 3—5 din Regulamentul (UE) 2018/302 al Parlamentului European și al Consiliului din 28 februarie 2018 privind prevenirea geoblocării nejustificate și a altor forme de discriminare bazate pe cetățenia sau naționalitatea, domiciliul sau sediul clienților pe piața internă și de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 2.006/2004 și (UE) 2017/2.394, precum și a Directivei 2009/22/CE (JO L 601, 2.03.2018, p. 1);

62. art. 7, art. 14 alin. (1), art. 15 alin. (1) și art. 17 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 46/2019 privind operarea Sistemului de avertizare a populației în situații de urgență „RO-ALERT”, aprobată prin Legea nr. 24/2021;

63. art. 1 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare;

64. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 141/2021 privind anumite aspecte referitoare la contractele de furnizare de conținut digital și de servicii digitale;

65. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 140/2021 privind anumite aspecte referitoare la contractele de vânzare de bunuri, aprobată cu modificări prin Legea nr. 205/2023;

66. Regulamentul (UE) 2022/1.925 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 septembrie 2022 privind piețe contestabile și echitabile în sectorul digital și de modificare a Directivelor (UE) 2019/1.937 și (UE) 2020/1.828 (Regulamentul privind piețele digitale) (JO L 265, 12.10.2022, p. 1).

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

pentru promulgarea Legii privind desfășurarea acțiunilor în reprezentare pentru protecția intereselor colective ale consumatorilor

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se promulgă Legea privind desfășurarea acțiunilor în reprezentare pentru protecția intereselor colective ale consumatorilor și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 19 decembrie 2023.
Nr. 1.697.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 456**

din 13 iulie 2023

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 349 din Codul penal

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Laura-Iuliana Scântei	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Cristina Teodora Pop	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Nicoleta-Ecaterina Eucarie.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 349 din Codul penal, excepție ridicată de Constantin Isăilă în Dosarul nr. 14.636/245/2017 al Judecătoriei Iași — Secția penală și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.124D/2019.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, având în vedere considerentele Deciziei Curții Constituționale nr. 69 din 28 februarie 2017. Se subliniază că măsurile legale privind securitatea și sănătatea în muncă trebuie definite ca fiind un ansamblu de activități instituționalizate care trebuie să fie respectate de către angajator și de către angajat și că, practic, legea transpune un principiu foarte important, respectiv responsabilitatea angajatorului de a asigura securitatea și sănătatea angajaților în toate aspectele legale de muncă, precum și responsabilitatea beneficiarilor muncii acestora.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 28 februarie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 14.636/245/2017, **Judecătoria Iași — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 349 din Codul penal**, excepție ridicată de Constantin Isăilă într-o cauză având ca obiect stabilirea vinovăției autorului excepției sub aspectul comiterii infracțiunii de neluare a măsurilor legale de securitate și sănătate în muncă, prevăzută la art. 349 din Codul penal.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** se susține, în esență, că dispozițiile legale criticate sunt lipsite de claritate, precizie și previzibilitate, lăsând loc unor aprecieri subiective și, în consecință, discreționare ale destinatarilor normei, în condițiile în care organelor judiciare, în misiunea de interpretare și aplicare a legii, respectiv de stabilire a caracterului defectuos al îndeplinirii atribuțiilor de serviciu, le revine obligația de a aplica standarde legale obiective, stabilite prin prescripția normativă. În acest sens, se face trimitere la considerentele Deciziei nr. 405 din 15 iunie 2016 și ale Deciziei nr. 23 din 20 ianuarie 2016. Or, în cuprinsul textului criticat, legiuitorul a folosit sintagma „măsuri legale” fără a indica actele normative sau categoriile de acte normative care prevăd aceste măsuri, aspect care deschide calea arbitrarului în apreciere,

arbitrar care nu poate constitui temei legal pentru trimiterea în judecată și pentru condamnarea unor persoane. Se susține că, pentru ca o faptă de neluare a măsurilor legale de securitate și sănătate în muncă să poată constitui infracțiune, este obligatoriu ca respectiva conduită să fie prevăzută în acte de reglementare primară. Se mai susține că, potrivit actualei redactări a normei de incriminare criticate, se poate ajunge cu ușurință la situația în care orice derapaj de la orice normă de securitate în muncă, indiferent că aceasta este prevăzută de un act de reglementare primară sau de un regulament de ordine interioară prevăzut de angajator, să fie calificat drept infracțiune, fără să se țină cont de reprezentarea pe care făptuitorul a avut-o asupra acestei fapte, de gravitatea normelor încălcate sau de posibilitatea făptuitorului de a prevedea consecințele faptelor sale. Se arată că o normă de incriminare trebuie să prevadă fapte de o anumită gravitate, care să impună sancționarea lor conform legii penale. Însă textul criticat nu permite făptuitorului să aprecieze gravitatea fetei pe care o săvârșește, întrucât nu prevede categoriile de norme care trebuie să fie încălcate pentru ca faptele comise să intre în sfera de reglementare a normei de incriminare analizate.

6. **Judecătoria Iași — Secția penală** opinează că excepția de neconstituționalitate este întemeiată și că dispozițiile legale criticate sunt neconstituționale în măsura în care sintagma „măsuri legale” din cuprinsul art. 349 din Codul penal este interpretată în sensul că ar îngloba și norme de rang inferior legii organice sau ordonanței de urgență. Se arată că normele de complinire a dispozițiilor legale de incriminare pot să aparțină doar legislației primare și, de asemenea, că organele judiciare trebuie să respecte și să aplice principiul minimei intervenții. Se face trimitere, în acest sens, la considerentele Deciziei Curții Constituționale nr. 405 din 15 iunie 2016. Totodată, este invocat principiul legalității incriminării și a pedepsei, arătându-se că, potrivit acestuia, norma de incriminare nu poate fi interpretată extensiv, în defavoarea acuzatului. Este invocată jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului referitoare la principiul legalității incriminării și se arată că o normă de incriminare trebuie să fie clară, precisă și previzibilă și să îndeplinească exigențele stabilite prin jurisprudența anterior referită. Sunt invocate, totodată, dispozițiile art. 15 alin. (1) din Codul penal raportate la cele ale art. 73 alin. (3) lit. h) și ale art. 115 din Constituție, susținându-se că prin „măsuri legale” nu se poate înțelege decât măsuri prevăzute prin legi sau prin ordonanțe de urgență. Se arată că există o jurisprudență a Curții Constituționale, respectiv Decizia nr. 69 din 28 februarie 2017, prin care Curtea a respins, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 349 din Codul penal, însă critica formulată în cauza de față este una diferită, vizând imposibilitatea completării textului criticat cu norme de rang inferior legii organice sau ordonanței de urgență.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

9. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

10. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 349 din Codul penal, care au următorul cuprins: „(1) *Neluarea vreuneia dintre măsurile legale de securitate și sănătate în muncă de către persoana care avea îndatorirea de a lua aceste măsuri, dacă se creează un pericol iminent de producere a unui accident de muncă sau de îmbolnăvire profesională, se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă.*

(2) *Fapta prevăzută în alin. (1) săvârșită din culpă se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la un an sau cu amendă.*”

11. Se susține că textele criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (5) cu privire la calitatea legii și ale art. 23 alin. (12) referitoare la legalitatea incriminării.

12. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că argumente de neconstituționalitate similare au fost formulate cu privire la dispozițiile art. 350 din Codul penal, ce reglementează infracțiunea de nerespectare a măsurilor legale de securitate și sănătate în muncă, excepția de neconstituționalitate astfel invocată fiind respinsă, ca neîntemeiată, de către Curtea Constituțională prin Decizia nr. 304 din 9 iunie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1144 din 26 noiembrie 2020.

13. Prin Decizia nr. 304 din 9 iunie 2020, precitată, paragraful 12, Curtea a reținut că dispozițiile art. 350 din Codul penal (s. n. — ca și cele ale art. 349 din Codul penal, referitoare la infracțiunea de neluare a măsurilor legale de securitate și sănătate în muncă) fac parte din capitolul IV — *Infracțiuni privitoare la regimul stabilit pentru alte activități reglementate de lege al titlului VII — Infracțiuni contra siguranței publice* al părții speciale a Codului penal. Prin urmare, infracțiunea de nerespectare a măsurilor legale de securitate și sănătate în muncă are ca obiect juridic generic protecția relațiilor sociale referitoare la siguranța publică, iar ca obiect juridic special protecția relațiilor sociale din domeniul asigurării securității și sănătății în muncă.

14. În ceea ce privește dispozițiile art. 349 din Codul penal, Curtea constată că acestea reglementează infracțiunea corelativă celei de nerespectare a măsurilor legale de securitate și sănătate în muncă, respectiv infracțiunea de neluare a măsurilor legale de securitate și sănătate în muncă. Astfel, prin infracțiunea reglementată la art. 349 din Codul penal sunt incriminate faptele simetrice celor prevăzute la art. 350 din Codul penal, săvârșite în aceleași condiții și care produc aceleași efecte reglementate la art. 350 anterior menționat, respectiv faptele de neluare a vreuneia dintre măsurile legale de securitate și sănătate în muncă de către persoanele care aveau îndatorirea de a lua aceste măsuri, dacă se creează un pericol iminent de producere a unui accident de muncă sau de îmbolnăvire profesională. Așadar, trimiterea la măsurile legale de securitate și sănătate în muncă constituie un element comun al laturii obiective a celor două infracțiuni analizate.

15. Pentru aceste motive, Curtea reține că toate argumentele reținute în cuprinsul Deciziei nr. 304 din 9 iunie 2020, precitată, sunt aplicabile *mutatis mutandis* și în privința dispozițiilor art. 349 din Codul penal.

16. Astfel, prin Decizia nr. 304 din 9 iunie 2020, paragrafele 13 și 15—23, Curtea a reținut că prevederile art. 350 din Codul penal se completează cu legislația primară privind sănătatea și securitatea în muncă, respectiv cu Legea securității și sănătății

în muncă nr. 319/2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 646 din 26 iulie 2006, astfel cum aceasta a fost modificată și completată ulterior, act normativ ce reprezintă legea-cadru în materia analizată. Conform art. 3 și 4 din cuprinsul său, Legea nr. 319/2006 se aplică în toate sectoarele de activitate, atât publice, cât și private, angajatorilor, lucrătorilor și reprezentanților lucrătorilor. De la dispozițiile acestea fac excepție cazurile în care particularitățile inerente ale anumitor activități specifice din serviciile publice, cum sunt forțele armate sau poliția, vin în contradicție cu prevederile acestei legi, precum și cazurile de dezastre, inundații și cele pentru realizarea măsurilor de protecție civilă, situații în care securitatea și sănătatea lucrătorilor trebuie asigurate ținându-se seama de principiile stabilite în cuprinsul său. Legea nr. 319/2006 cuprinde atât dispoziții generale, cât și norme privind domeniul său de aplicare, obligațiile angajatorilor, supravegherea sănătății, comunicarea, cercetarea, înregistrarea și raportarea evenimentelor, grupurile sensibile la riscuri, contravențiile, autoritățile competente și instituțiile cu atribuții în domeniu, precum și dispoziții finale.

17. Curtea a constatat că, în prezent, singura normă penală ce incriminează faptele de nerespectare a măsurilor legale de securitate și sănătate în muncă este art. 350 din Codul penal, care însă se completează cu prevederile Legii nr. 319/2006 mai sus analizate.

18. Referitor la infracțiunea prevăzută la art. 350 alin. (1) din Codul penal, aceasta reglementează situația în care nicio persoană nu respectă măsurile legale de securitate și sănătate în muncă, dacă în acest mod se creează un pericol iminent de producere a unui accident de muncă sau de îmbolnăvire profesională. Dacă prin art. 349 din Codul penal a fost incriminată fapta de neluare a măsurilor legale de securitate și sănătate în muncă de către persoana care avea această îndatorire [text ce reprezintă vechea reglementare, de la art. 37 alin. (1) din Legea nr. 319/2006], prin art. 350 din Codul penal este sancționată orice persoană care nu respectă măsurile legale de securitate și sănătate în muncă [normă de incriminare ce reprezintă vechea reglementare, de la art. 38 alin. (1) din Legea nr. 319/2006]. Prin această incriminare sunt extinse măsurile preventive pentru garantarea unui climat de siguranță, obligatoriu, atât pentru lucrători și alți participanți la procesul de muncă, cât și pentru orice alte persoane prezente la locul de muncă. O formă distinctă de sancționare este cea prevăzută la art. 350 alin. (2) din Codul penal în privința persoanelor care repun în funcțiune instalațiile, mașinile și utilajele anterior eliminării tuturor deficiențelor pentru care s-a luat măsura opririi lor.

19. Prin urmare, infracțiunea analizată presupune existența prealabilă a unor măsuri a căror respectare previne crearea pericolului iminent de producere a accidentului sau de îmbolnăvire profesională, nerespectarea acestora putând determina urmări prejudiciabile. Aceste măsuri și obligații cu privire la securitatea și sănătatea în muncă sunt, în prezent, cele reglementate prin Legea nr. 319/2006. Astfel, actul normativ analizat prevede obligațiile angajatorilor (capitolul III, art. 6—21), obligațiile lucrătorilor (capitolul IV, art. 22 și 23), supravegherea sănătății (capitolul V, art. 24 și 25), comunicarea, cercetarea, înregistrarea și raportarea evenimentelor (capitolul VI, art. 26—34) și grupurile sensibile la riscuri (capitolul VII, art. 35 și 36).

20. Curtea a reținut că obiectul juridic al infracțiunii este reprezentat de relațiile sociale privind securitatea și sănătatea în muncă, în sensul că orice persoană care participă la procesul de muncă trebuie să fie protejată prin respectarea normelor stabilite prin legea specială, care au fost puse în practică de către angajator sau de către o persoană abilitată în acest sens. Încălcarea normelor legale determină sancționarea persoanei vinovate pentru crearea pericolului iminent de producere a unui accident de muncă sau de îmbolnăvire profesională, chiar dacă

nu se ajunge la un rezultat prejudiciabil. Fiind o infracțiune de pericol, aceasta nu are obiect material. Subiectul activ al infracțiunii este orice persoană care nu respectă obligațiile și măsurile stabilite de lege pentru prevenirea producerii accidentelor de muncă sau a îmbolnăvirilor profesionale, fără ca aceasta să aibă o anumită calitate ori calificare în procesul muncii. Nici în cazul variantei infracționale prevăzute la alin. (2) al art. 350 din Codul penal subiectul activ nu este unul calificat. Subiectul pasiv principal este statul, iar, în varianta normativă prevăzută la art. 350 alin. (1) din Codul penal, subiect pasiv secundar este orice persoană care, din cauza conduitei subiectului activ, este supusă pericolului iminent de producere a accidentului de muncă sau pericolului de îmbolnăvire profesională, fără a se ajunge la vătămarea fizică a acesteia. Participația penală este posibilă sub toate formele. Elementul material al laturii obiective constă în fapta de nerespectare a obligațiilor și a măsurilor stabilite cu privire la securitatea și sănătatea în muncă, în modalitățile prevăzute la art. 350 alin. (1) din Codul penal, precum și în fapta de repornire a utilajelor, anterior eliminării tuturor deficiențelor, în varianta normativă prevăzută la art. 350 alin. (2) din Codul penal. Legea specială, respectiv Legea nr. 319/2006, reglementează la art. 5 semnificația legală a noțiunilor de „lucrător”, „angajator”, „alți participanți la procesul de muncă”, „reprezentant al lucrătorilor cu răspunderi specifice în domeniul securității și sănătății lucrătorilor”, „prevenire”, „eveniment”, „accident de muncă”, „boală profesională”, „echipament de muncă”, „echipament individual de protecție”, „loc de muncă”, „pericol grav și iminent de accidentare”, „stagiul de practică”, „securitate și sănătate în muncă”, „incident periculos”, „servicii externe”, „accident ușor” și „boală legată de profesiune”. Mai mult, sintagma „accidente de muncă” este detaliată la art. 30 din Legea nr. 319/2006, potrivit căruia, în sensul prevederilor art. 5 lit. g) din aceeași lege, este, de asemenea, accident de muncă accidentul suferit de persoane aflate în vizită în întreținere și/sau unitate, cu permisiunea angajatorului [art. 30 lit. a) din Legea nr. 319/2006], și accidentul suferit de persoanele care îndeplinesc sarcini de stat sau de interes public, inclusiv în cadrul unor activități culturale, sportive, în țară sau în afara granițelor țării, în timpul și din cauza îndeplinirii acestor sarcini [art. 30 lit. b) din Legea nr. 319/2006]. Totodată, sintagma „boală profesională” beneficiază de o reglementare suplimentară la art. 33 din Legea nr. 319/2006, conform căruia, în sensul prevederilor art. 5 lit. h) din Legea nr. 319/2006, afecțiunile suferite de elevi și studenți în timpul efectuării instruirii practice sunt, de asemenea, boli profesionale. În completarea art. 33 anterior menționat, art. 34 din Legea nr. 319/2006 prevede, la alin. (1), că declararea bolilor profesionale este obligatorie și se face de către medicii din cadrul autorităților de sănătate publică teritoriale și a municipiului București, iar, la alin. (2), că cercetarea cauzelor îmbolnăvirilor profesionale, în vederea confirmării sau infirmării lor, precum și stabilirea de măsuri pentru prevenirea altor îmbolnăviri se fac de către specialiștii autorităților de sănătate publică teritoriale, în colaborare cu inspectorii din inspectoratele teritoriale de muncă.

21. Așa fiind, Curtea a reținut că elementul material al laturii obiective poate fi determinat, în fiecare caz concret, în funcție de particularitățile fiecărei cauze, prin raportare la definițiile legale astfel reglementate.

22. Urmarea imediată constă în crearea unui pericol pentru relațiile sociale din domeniul sănătății și securității în muncă. Legătura de causalitate între faptele arătate în ipoteza normei de incriminare și crearea stării de pericol există chiar dacă nu se produce niciun accident. Din punctul de vedere al laturii subiective, infracțiunea poate fi săvârșită cu intenție sau din culpă. Consumarea infracțiunii are loc în momentul nerespectării uneia sau a mai multor obligații privind asigurarea sănătății și securității în muncă, iar epuizarea acesteia are loc în momentul

săvârșirii ultimului act de nerespectare a măsurilor legale, în varianta infracțională prevăzută la alin. (1) al art. 350 din Codul penal, și, respectiv, în momentul ultimului act de repornire a utilajelor, în varianta normativă prevăzută la alin. (2) al aceluiași articol.

23. Având în vedere aceste considerente, Curtea a reținut că, spre deosebire de infracțiunea de abuz în serviciu, infracțiunea de nerespectare a măsurilor legale de securitate și sănătate în muncă este reglementată într-o manieră clară, precisă și previzibilă, elementul material al laturii sale obiective putând fi determinat, în fiecare caz, prin raportare la definițiile reglementate la art. 5 din Legea nr. 319/2006, iar restul conținutului său constitutiv prin interpretarea sistematică a prevederilor art. 350 din Codul penal, în contextul dispozițiilor Legii nr. 319/2006, în ansamblul său. Așa fiind, sfera de aplicare a infracțiunii reglementate prin textul criticat poate fi cu ușurință distinsă de cea a contravențiilor din domeniul securității și sănătății în muncă, prevăzute la art. 39 și 40 din Legea nr. 319/2006.

24. Pentru aceste motive, Curtea a constatat că dispozițiile art. 350 din Codul penal respectă cerințele de calitate a legii, ce rezultă din prevederile constituționale ale art. 1 alin. (5), fiind, totodată, în acord cu dispozițiile art. 23 alin. (12) din Constituție privind principiul legalității incriminării și a pedepsei. În acest sens, Curtea a reținut că dispozițiile Legii nr. 319/2006 disting, în mod explicit, între infracțiuni și contravenții, capitolul IX al acestei legi, intitulat „Contravenții”, reglementând clar și distinct, la art. 39—44, faptele care constituie contravenții. Prin urmare, contravențiile în domeniul securității și sănătății în muncă sunt bine individualizate, neexistând posibilitatea confundării lor cu infracțiunile ce vizează relațiile sociale din același domeniu.

25. De altfel, Curtea a constatat, făcând trimitere la Decizia nr. 69 din 28 februarie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 569 din 18 iulie 2017, paragrafele 27—29, că ar fi imposibilă enumerarea în textele de lege criticate a tuturor măsurilor de securitate și sănătate în muncă. Tocmai de aceea legiuitorul a optat pentru o reglementare ce presupune un anumit grad de abstractizare și de generalitate. Reglementările cuprinse în Legea nr. 319/2006, lege-cadru, sunt detaliate, în funcție de domeniul în care se aplică, prin hotărâri ale Guvernului care, potrivit art. 108 alin. (2) din Constituție, se emit pentru organizarea executării legilor. Curtea a constatat, totodată, că faptul că legiuitorul nu a enumerat în textul incriminator toate măsurile de sănătate și securitate în muncă, din toate domeniile în care acestea se aplică, nu aduce atingere principiului constituțional invocat, deoarece orice normă juridică trebuie să aibă un anumit grad de abstractizare, precum și faptul că revine instanței, în procesul de interpretare și aplicare a legii, rolul de a identifica în cuprinsul Legii nr. 319/2006 aceste măsuri și de a le corobora cu acelea din legislația specială ori subsecventă. În acest sens, cu referire la principiul aplicabilității generale a legilor, instanța de contencios constituțional a reținut că, prin hotărârile din 22 noiembrie 1995, 24 mai 2007, 12 februarie 2008 și 21 octombrie 2013, pronunțate în cauzele *S.W. împotriva Regatului Unit*, paragraful 36, *Dragotiniu și Militaru-Pidhorni împotriva României*, paragrafele 36 și 37, *Kafkaris împotriva Ciprului*, paragraful 141, și *Del Rio Prada împotriva Spaniei*, paragrafele 92 și 93, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a reținut că formularea acestora nu poate prezenta o precizie absolută. Una dintre tehnicile standard de reglementare constă în recurgerea mai degrabă la categorii generale decât la liste exhaustive. Astfel, numeroase legi folosesc, prin forța lucrurilor, formule mai mult sau mai puțin vagi, a căror interpretare și aplicare depind de practică. Oricât de clar ar fi redactată o normă juridică, în orice sistem de drept, există un element inevitabil de interpretare judiciară, inclusiv într-o normă de drept penal. Nevoia de elucidare a punctelor neclare și de

adaptare la circumstanțele schimbătoare va exista întotdeauna. Deși certitudinea este extrem de dezirabilă, aceasta ar putea antrena o rigiditate excesivă, or, legea trebuie să fie capabilă să se adapteze schimbărilor de situație. Rolul decizional conferit instanțelor urmărește tocmai înlăturarea dubiilor ce persistă cu ocazia interpretării normelor, dezvoltarea progresivă a dreptului penal prin intermediul jurisprudenței ca izvor de drept fiind o componentă necesară și bine înrădăcinată în tradiția legală a statelor membre (a se vedea Decizia nr. 405 din 15 iunie 2016,

precitată, paragraful 46, și Decizia nr. 772 din 15 decembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 315 din 3 mai 2017, paragraful 23).

26. Având în vedere aceste considerente, Curtea reține că argumentele formulate în cuprinsul Deciziei nr. 304 din 9 iunie 2020 cu privire la caracterul neîntemeiat al excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 350 din Codul penal sunt aplicabile *mutatis mutandis* și în prezenta cauză, pentru infracțiunea prevăzută la art. 349 din Codul penal.

27. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Constantin Isăilă în Dosarul nr. 14.636/245/2017 al Judecătoriei Iași — Secția penală și constată că dispozițiile art. 349 din Codul penal sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriei Iași — Secția penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 13 iulie 2023.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,
Cristina Teodora Pop

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL TRANSPORTURILOR ȘI INFRASTRUCTURII

ORDIN

pentru prelungirea valabilității programului de transport rutier contra cost de persoane prin servicii regulate în trafic interjudețean și a licențelor de traseu aferente

Având în vedere Referatul Direcției transport rutier nr. 42.892 din 29.11.2023 prin care se supune spre aprobare ordinul ministrului transporturilor și infrastructurii pentru prelungirea valabilității programului de transport rutier contra cost de persoane prin servicii regulate în trafic interjudețean și a licențelor de traseu aferente,

în temeiul prevederilor art. 42 din Ordonanța Guvernului nr. 27/2011 privind transporturile rutiere, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 9 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 370/2021 privind organizarea și funcționarea Ministerului Transporturilor și Infrastructurii, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul transporturilor și infrastructurii emite următorul ordin:

Art. 1. — Prin derogare de la prevederile art. 55 alin. (11) și (12) din Normele metodologice privind aplicarea prevederilor referitoare la organizarea și efectuarea transporturilor rutiere și a activităților conexe acestora stabilite prin Ordonanța Guvernului nr. 27/2011 privind transporturile rutiere, aprobate prin Ordinul ministrului transporturilor și infrastructurii nr. 980/2011, cu modificările și completările ulterioare, programul de transport interjudețean contra cost de persoane prin servicii regulate 2013—2019, prelungit conform prevederilor Ordinului ministrului transporturilor și infrastructurii nr. 1.268/2023 pentru prelungirea valabilității programului de transport interjudețean și a licențelor de traseu până la data de 31 decembrie 2023, își menține valabilitatea până la data de 30 iunie 2024.

Art. 2. — La solicitarea operatorilor de transport care dețin licențe de traseu valabile la data intrării în vigoare a prezentului ordin, Autoritatea Rutieră Română — A.R.R. prelungeste valabilitatea acestora, cu plata tarifului aferent, până la data de 30 iunie 2024.

Art. 3. — Prolungirea valabilității licențelor de traseu aferente programului de transport interjudețean prevăzute la art. 2 se stabilește prin procedură de către Autoritatea Rutieră Română — A.R.R.

Art. 4. — Autoritatea Rutieră Română — A.R.R. duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 5. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul transporturilor și infrastructurii,
Sorin-Mihai Grindeanu

București, 19 decembrie 2023.
Nr. 2.300.

MINISTERUL TRANSPORTURILOR ȘI INFRASTRUCTURII

ORDIN**pentru modificarea și completarea Ordinului ministrului transporturilor, infrastructurii și comunicațiilor nr. 2.144/2020 privind acordarea unui ajutor de exploatare și a unui ajutor de investiții, exceptate de la obligația notificării, Societății Naționale „Aeroportul Internațional Mihail Kogălniceanu — Constanța” — S.A., pentru anii 2021—2023**

Luând în considerare:

- importanța strategică a infrastructurii aeroportuare aflate în administrarea Societății Naționale „Aeroportul Internațional Mihail Kogălniceanu — Constanța” — S.A. în contextul politicilor de securitate regională;
- Regulamentul (UE) nr. 651/2014 al Comisiei din 17 iunie 2014 de declarare a anumitor categorii de ajutoare compatibile cu piața internă în aplicarea articolelor 107 și 108 din tratat, cu modificările și completările ulterioare;
- dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 77/2014 privind procedurile naționale în domeniul ajutorului de stat, precum și pentru modificarea și completarea Legii concurenței nr. 21/1996, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 20/2015, cu modificările și completările ulterioare;
- Avizul nr. RG/15.564 din 21.11.2023, emis de Consiliul Concurenței,
- în temeiul art. 15 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2014 privind procedurile naționale în domeniul ajutorului de stat, precum și pentru modificarea și completarea Legii concurenței nr. 21/1996, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 20/2015, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 9 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 370/2021 privind organizarea și funcționarea Ministerului Transporturilor și Infrastructurii, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul transporturilor și infrastructurii emite prezentul ordin.

Art. I. — Ordinul ministrului transporturilor, infrastructurii și comunicațiilor nr. 2.144/2020 privind acordarea unui ajutor de exploatare și a unui ajutor de investiții, exceptate de la obligația notificării, Societății Naționale „Aeroportul Internațional Mihail Kogălniceanu — Constanța” — S.A., pentru anii 2021—2023, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1306 din 29 decembrie 2020, cu modificările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. **Titlul se modifică și va avea următorul cuprins:****„ORDIN**

privind acordarea unui ajutor de exploatare și a unui ajutor de investiții, exceptate de la obligația notificării, Societății Naționale „Aeroportul Internațional Mihail Kogălniceanu — Constanța” — S.A., pentru anii 2021—2026”

2. **La articolul 1, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:**

„(2) Măsurile de ajutor de stat se acordă de la data de 1 ianuarie 2021 și până la data de 31 decembrie 2026.”

3. **Articolul 2 se modifică și va avea următorul cuprins:**

„Art. 2. — Prezentele măsuri de ajutor de stat sunt compatibile cu piața internă, în temeiul art. 107 alin. (3) din

Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, și sunt exceptate de la obligația de notificare prevăzută la art. 108 alin. (3) din tratat deoarece îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 56a din Regulamentul (UE) nr. 651/2014 al Comisiei din 17 iunie 2014 de declarare a anumitor categorii de ajutoare compatibile cu piața internă în aplicarea articolelor 107 și 108 din tratat, cu modificările și completările ulterioare (denumit în continuare *Regulamentul (UE) nr. 651/2014*).”

4. **La articolul 4 alineatul (1), litera f) se modifică și va avea următorul cuprins:**„f) *data acordării ajutorului* — data la care dreptul legal de a primi ajutorul este conferit beneficiarului în conformitate cu regimul juridic național aplicabil;”5. **La articolul 4, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:**„(2) *Termenii întreprindere în dificultate, infrastructură aeroportuară, infrastructură centralizată de handling la sol, activități nonaeronautice și traficul mediu anual de pasageri* au înțelesul prevăzut în Regulamentul (UE) nr. 651/2014.”6. **La articolul 5, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:**

„Art. 5. — (1) Bugetul total estimat al măsurii de ajutor de stat este de până la 522.278.000 lei.”

7. **La articolul 5, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:**

„(2) Bugetul este defalcat pe ani și pe măsuri astfel:

Nr. crt.	Denumirea măsurii	An 2021 (lei)	An 2022 (lei)	An 2023 (lei)	An 2024 (lei)	An 2025 (lei)	An 2026 (lei)	Total (lei)
1.	Ajutor de exploatare	Până la 32.231.000	Până la 31.838.000	Până la 31.406.000	Până la 58.794.000	Până la 50.407.000	Până la 51.388.000	Până la 256.064.000
2.	Ajutor de investiții	Până la 9.622.000	Până la 36.411.000	Până la 48.297.000	Până la 31.595.000	Până la 64.699.000	Până la 75.590.000	Până la 266.214.000

8. La articolul 5, după alineatul (6) se introduce un nou alineat, alineatul (7), cu următorul cuprins:

„(7) Sumele prevăzute la alin. (2) sunt maxime, valoarea alocată anual fiind stabilită prin legea bugetului de stat și bugetele de venituri și cheltuieli ale societății, aprobate în condițiile legii.”

9. La articolul 8 alineatul (1), litera k) se modifică și va avea următorul cuprins:

„k) nu este întreprindere în dificultate;”

10. Articolul 10 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 10. — (1) În situația în care se constată o supracompensație, SN AIMKC rambursează cuantumul aferent acesteia, inclusiv dobânda de referință stabilită de Comisia Europeană aplicabilă României, conform procedurii descrise în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2014 privind procedurile naționale în domeniul ajutorului de stat, precum și pentru modificarea și completarea Legii concurenței nr. 21/1996, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Procedura de calcul al dobânzii se stabilește prin instrucțiuni emise de Consiliul Concurenței¹. Rata dobânzii aplicabile este cea stabilită prin Regulamentul (CE) nr. 794/2004 al Comisiei din 21 aprilie 2004 de punere în aplicare a Regulamentului (UE) 2015/1.589 al Consiliului de stabilire a normelor de aplicare a articolului 108 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 140 din 30.04.2004, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu respectarea prevederilor Regulamentului (UE) 2015/1.589 al Consiliului din 13 iulie 2015 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 108 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 248 din 24.09.2015.

(3) Furnizorul emite decizii prin care se dispune stoparea sau recuperarea ajutoarelor de stat acordate. Aceste decizii au caracter de titlu executoriu.”

11. La articolul 11, alineatele (1), (2), (4) și (8) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 11. — (1) Textul prezentului ordin se publică integral pe pagina oficială de internet a Ministerului Transporturilor și Infrastructurii, www.mt.ro. Informațiile prevăzute în anexa III la Regulamentul (UE) nr. 651/2014 privind fiecare ajutor individual care depășește echivalentul în lei a 100.000 euro vor fi publicate pe pagina națională www.ajutordestat.ro.

(2) Ministerul Transporturilor și Infrastructurii asigură raportarea către Consiliul Concurenței a sumelor alocate SN AIMKC aferente ajutorului de exploatare și, respectiv, ajutorului de investiții acordat, în conformitate cu Regulamentul privind procedurile de monitorizare a ajutoarelor de stat și *de minimis*, pus în aplicare prin Ordinul președintelui Consiliului Concurenței nr. 441/2022.

(4) Furnizorul are obligația de a transmite Consiliului Concurenței, în formatul și în termenul prevăzute de Regulamentul privind procedurile de monitorizare a ajutoarelor de stat și *de minimis*, toate datele și informațiile necesare pentru monitorizarea ajutoarelor de stat la nivel național.

(8) Ministerul Transporturilor și Infrastructurii completează în platforma SANI («State Aid Notification Interactive») o fișă de informații sintetice referitoare la prezenta procedură de ajutor de stat în formatul standard prevăzut în anexa II la Regulamentul (UE) nr. 651/2014, în termen de maximum 20 de zile lucrătoare de la intrarea în vigoare a prezentei proceduri.”

12. La articolul 11, alineatul (7) se abrogă.

13. Articolul 12 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 12. — (1) La cererea Comisiei Europene sau a Consiliului Concurenței, Ministerului Transporturilor și Infrastructurii, prin Direcția transport aerian, va furniza, în 20 de zile lucrătoare sau în termenul fixat în cerere, toate informațiile pe care acestea le consideră necesare pentru a stabili dacă ajutorul de stat acordat în baza prezentului ordin este compatibil cu legislația în domeniul ajutorului de stat.

(2) În conformitate cu prevederile art. 42 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2014, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 20/2015, cu modificările și completările ulterioare, furnizorul va informa Consiliul Concurenței cu privire la intrarea în vigoare a prezentului ordin, precum și a oricărei modificări aduse măsurii de sprijin, în termen de maximum 5 zile de la momentul la care acest eveniment a avut loc.”

14. În tot cuprinsul ordinului, sintagma „Ministerul Transporturilor, Infrastructurii și Comunicațiilor” se modifică și se înlocuiește cu sintagma „Ministerul Transporturilor și Infrastructurii”.

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul transporturilor și infrastructurii,
Sorin-Mihai Grindeanu

București, 19 decembrie 2023.
Nr. 2.303.

¹ Regăsită la adresa: http://www.renascu.eu/wp-content/uploads/2020/12/ilovepdf_merged-2.pdf.

MINISTERUL FINANTELOR
Nr. 5.407 din 20 decembrie 2023

MINISTERUL FAMILIEI, TINERETULUI
ȘI EGALITĂȚII DE ȘANSE
Nr. 14.572 din 20 decembrie 2023

ORDIN

pentru modificarea Normelor de aplicare a programelor guvernamentale de creditare „StudentInvest” și „FamilyStart”, a modelului Convenției privind implementarea programelor „StudentInvest” și „FamilyStart”, precum și a modelului Convenției de garantare, aprobate prin Ordinul ministrului finanțelor și al ministrului familiei, tineretului și egalității de șanse nr. 2.534/20.809/2022

În temeiul prevederilor:

— art. 10 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor, cu modificările și completările ulterioare;

— art. 10 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 22/2022 privind organizarea și funcționarea Ministerului Familiei, Tineretului și Egalității de Șanse, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul finanțelor și ministrul familiei, tineretului și egalității de șanse emit următorul ordin:

Art. I. — Normele de aplicare a programelor guvernamentale de creditare „StudentInvest” și „FamilyStart”, a modelului Convenției privind implementarea programelor „StudentInvest” și „FamilyStart”, precum și a modelului Convenției de garantare, aprobate prin Ordinul ministrului finanțelor și al ministrului familiei, tineretului și egalității de șanse nr. 2.534/20.809/2022, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 951 și 951 bis din 29 septembrie 2022, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

— **La articolul 6, alineatele (1¹) și (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:**

„(1¹) Pentru anii următori, în vederea acordării de garanții în cadrul programelor de garantare «StudentInvest», respectiv «FamilyStart», după caz, F.R.C. poate alocă plafonul de garanții

aprobat pentru anul în curs, la solicitarea finanțatorilor participanți în cadrul programului, în funcție de ponderea garanțiilor acordate de fiecare instituție de credit în totalul garanțiilor acordate în cadrul programului în anul precedent sau de la începutul anului în curs în cazul alocării de plafoane suplimentare și/sau a rezervei nealocate din plafonul total anual.

.....
(3) F.R.C. este autorizat să evalueze ori de câte ori este necesar modul de utilizare de către finanțatori a plafonului alocat și să efectueze realocări între finanțatori în funcție de gradul de utilizare a plafoanelor alocate și de ritmul de acordare a garanțiilor.”

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul finanțelor,
Marcel-Ioan Boloș

Ministrul familiei, tineretului și egalității de șanse,
Natalia-Elena Intotero

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro
Adresa Centrului pentru relații cu publicul este: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.
Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78, e-mail: concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro
Pentru publicări, încărcați actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

5 948493 478515